

Mindretallet, end ikke givet Oplysning om, hvorvidt man formener det rigtigt at holde sig indenfor Rammen „Forbrugsafgifter“ eller idetmindste indenfor Rammen „indirekte Skatter“, eller om man maaste agte at foreslaa helt nye „direkte Skatter“, særlig en Indkomst- og Formueskat. Det fremgaar vel nu af Flertallets Betænkning — skjøndt intet derom har været antydet under Forhandlingerne i Udvalget — at det ikke har havt i Sinde at udtale sig imod, at den delvise Dækning af den ved Lovforslaget stedfindende Formindskelse af Statsindtægterne søges tilveiebragt ved de af Regjeringen og Landstinget foreslaaede Afgifter, men ligesom man dog udtrykkelig vægrer sig ved en Forhøielse af Brændevinsafgiften udover 20 Ore pr. Pot à 100 pEt. og derimod synes tilbøielig til en større Olfstat end paatænkt af de to andre Lovgivningsfaktorer, saaledes holdes ogsaa i Virkeligheden hele Dæknings-Spørgsmaalet saa aabent ved svævende Udtryk, at derved intet fast Standpunkt er givet med Hensyn til Flertallets senere endelige Stilling.

Under de saaledes foreliggende Omstændigheder har Mindretallet — hvem der forøvrigt efter den ved Lovforslagets Behandling stedfundne Fremgangsmaade har været negtet tilstrækkelig Tid til en alvorlig Overveelse af Enkelthederne — ikke kunnet indlade sig paa at opstille Vædringsforslag som Udtryk for forskjellige Ansættelser, hvilke ogsaa det kunde have om nogle Forandringer i Sætsferne i det fra Landstinget overfendte Lovforslag. Saadanne nu fremsatte Vædringsforslag vilde upaatvivelig — og det hvad enten Vædringsforslagene maatte gaa ud paa

Medsættelser i Statsindtægten til et mindre Beløb, eller de maatte vedrøre Afgiftsatsfer, der nærmest have Betydning som Beskyttelse for bestaaende Industrier — kun komme til at staa som et fuldstændig mislykket Forsøg paa en i Forveien afvist Smødekønnen, og paa eventuelle senere Standpunkter af Sagens Behandling vilde de mulig endog snarere vise sig at være hindrende end understøttende en endelig Overenskomst, der ved Lovforslag, som gribe ind i saa mange Interesser som det foreliggende, altid er vanskeligt nok.

Mindretallet tilraader altsaa sine Meningsfæller i Folkethinget at stemme imod Flertallets Vædringsforslag.

Derimod kan Mindretallet meget vel slutte sig til Flertallet, naar det henleder Regjeringens Opmærksomhed paa Uanskeligheden af, at der ved en Handelstraktat kunde opnaas adskillige Lettelser for den indbyrdes Omsetning mellem de tre nordiske Riger. Vi skulle ikke udtale noget Skjøn om, i hvilken Grad de Uanskeligheder, som aabenbart ere tilstede for Tankens Udførelse, kunne ventes fjærnede i den nærmeste Fremtid, men vi tvivle ikke om, at en Overenskomst paa dette Omraade vil kunne blive fordelagtig for Rigerne, selv om man vil holde sig indenfor Grænser, der ikke kunne vække finansielle Betænkeligheder. Vi formene derfor, at der bør gjøres et Forsøg paa Tilveiebringelsen af en saadan Overenskomst og opfordre altsaa ogsaa Regjeringen til, saasnart Omstændighederne maatte tillade det, at aabne Underhandlinger med Sverig og Norge om Opnaaelsen af gjensidige Begunstigelser for Vareomsætningen og Skibsfarten mellem de tre Lande.

Til Udvalget er henvist 4 Andragender, som ere aftrykte blandt Bilagene under Nr. 1, 2, 3 og 5. Af disse foreslaas, i Henhold til Foranstaaende, Nr. 3 henvist til Finanzministerens Undersøgelse og Overveelse. Angaaende de øvrige henviser man til Udtalelserne i Betænkningen og de stillede Vædringsforslag og gjør ingen særlig Indstilling,